

РЕШЕНИЕ

№ 7970

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6619** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационната жалба на Общинската служба по земеделие - „Източна“ против решение №[ЕИК] от 23.05.2023 г., постановено по адм. д. № 43348/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено решение по протокол №375/06.02.1993 г. ПК в община „Искър“ в частта, с която е отказано да бъде признато на наследниците на Н. И. Г. правото на възстановяване на собствеността с план за земеразделяне на недвижими имоти под точки от 1 до 6, т. 9 и точки от 11 до 15. Излагат се доводи за неправилност, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост – касационно основание по чл. 209, ал. 1, т. 3 от АПК. Твърди се, че при постановяване на обжалвания съдебен акт районният съд не е съобразил събрания по делото доказателствен материал и не е приложил духа и буквата на закона. По делото не са налице доказателства, претендираните за възстановяване имоти да са били внесени от наследодателя на заявителя в ТКЗС или да са били незаконно отнети. Решаващият извод на съда за наличие на предпоставките на чл. 10, ал. 1 от ЗСПЗЗ, както и за момента, към който следва да бъде извършена преценка дали процесните имоти са били внесени в ТКЗС е основан на доказателства, представени за установяване на

други факти и обстоятелства. Противно на приетото от съда заключението от съдебно-техническата експертиза също не установява по безспорен начин имотите да са били включени в ТКЗС. Напротив, представеният разделителен протокол между наследниците на И. М. от 1956 г. установява по безспорен начин, че към този момент имотите са се намирили в патримониума на страните по него, а не са били внесени в ТКЗС. Моли съда да постанови решение, с което да уважи касационната жалба. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК. Ответникът Я. В. И. чрез пълномощника си адв. К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

С решение №[ЕИК] от 23.05.2023 г., постановено по гр. д. № 43348/2020 г. по описа на Софийския районен съд е отменено по жалбата на Я. В. И. като незаконосъобразно решение по протокол №375/06.02.1993 г. на Поземлена комисия в община „Искър“ в частта, с която

е отказано да бъде признато на наследниците на Н. И. Г. правото на възстановяване на собствеността с план за земеразделяне на недвижими имоти под точки от 1 до 6, т. 9 и от точки 11 до 15;

признато и определено за възстановяване е правото на собственост на наследниците на Н. И. Г., бивш жител на [населено място], общ. П., обл. С. с план за земеразделяне върху земеделски земи с поредни номера по преписка по заявление вх. № 558/28.02.1992 г. от Н. И. Г. както следва:

- т. 1 с площ 1,220 дка в местност В.;
- т. 2 с площ 1,760 дка в местност Джуките;
- т. 3 с площ 0,820 дка в местност Война;
- т. 4 с площ 2,230 дка в местност Война;
- т. 5 с площ 1,970 дка в местност Г.;
- т. 6 с площ 0,790 дка в местност Г.;
- т. 9 с площ 1,100 дка в местност Вървището;
- т. 11 с площ 0,650 дка в местност Кр.блато;
- т. 12 с площ 0,350 дка в местност М..ливада;
- т. 13 с площ 0,320 дка в местност Столовете;
- т. 14 с площ 0,670 дка в местност Курия;
- т. 15 с площ 0,050 дка в местност Ср.Бустане

и преписката е върната на Общинската служба по земеделие - Източна към ОСЗ - С.-град за произнасяне по възстановяването на собствеността върху посочените земеделски земи с плана за земеразделяне, евентуално - за произнасяне по правото на обезщетение за тях съобразно указанията в мотивите на решението.

С обжалваното решение е отхвърлена жалбата на Я. В. И. против решение

№375/06.02.1993 г. на ПК „Искър“ в частта, с която е отказано да бъде признато на наследниците на Н. И. Г. правото на възстановяване на собствеността с план за земеразделяне на имот под точка 10 с площ 0.500 дка. в местността Бараковец и е прекратено производството по жалбата на Я. В. И. в частта срещу решение № 375/06.02.1993 г. на ПК“Искър“, с което е отказано да бъде признато правото на възстановяване на собствеността с план за земеразделяне на недвижими имоти под т. 7 с площ 15000 дка. в местност Гарата и под т. 8 с площ 1.000 дка. в местност Валого.

От правна страна решението е мотивирано с противоречие на оспореното решение под точки от 1 до 6, т. 9 и от точка 11 до точка 15 с приложимия материален закон (чл. 10, ал. 1 от ЗСПЗЗ), като въпреки наличието на предпоставките за признаване на правото на възстановяване на правото на собственост чрез план за земеразделяне е постановен отказ. В хода на производството, въз основа на приложените писмени доказателства и заключението от съдебно-техническата експертиза е установено, че части от процесните имоти са възстановени на наследниците на Е. И. С. (която е една от наследниците по разделителните протоколи) с решение по протокол № 1037/30.03.1993 г., решение по протокол №1037Б/24.03.1999 г. и решение по протокол №361/09.02.1993 г.

Касационната инстанция намира за правилен изводът на Софийския районен съд за материална незаконосъобразност на решение по протокол №375/06.02.1993 г. на Поземлена комисия в община „Искър“ в частта, с която е отказано да бъде признато на наследниците на Н. И. Г. правото на възстановяване на собствеността с план за земеразделяне на недвижими имоти под точка от 1 до 6, т. 9 и от т. 11 до т. 15.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗСПЗЗ, възстановяват се правата на собствениците или на техните наследници върху земеделските земи, които са притежавали преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства или държавни земеделски стопанства, независимо от това дали са били включени в тях или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации. Предпоставка за прилагане на хипотезата на визираната норма е земеделските земи да са били включени в ТКЗС или ДЗС и в други образувани въз основа на тях селскостопански организации. За да откаже възстановяването на собствеността върху процесните имоти административният орган се е позовал на обстоятелството, че същите не фигурират в Данъчната книга до 1957 и няма данни да се внесени в ТКЗС, да са правомерно отнети или безвъзмездно отстъпени на ТКЗС. Правилен е изводът на съда за липсата на доказателства, въз основа на които е формиран този извод от административния орган. По делото не са налице доказателства депозираното от Н. И. Г. заявление да е било нередовно, съгласно изискванията на чл. 12 от ЗСПЗЗ. С оглед на това, ПК е била задължена да изясни всички факти и обстоятелства преди да се произнесе с оспореното пред Софийския районен съд решение. В подкрепа на този извод е и факта, че в производството пред районния съд не са представени доказателства относно решаващия извод, че процесните имоти не фигурират в Данъчната книга до 1957 и няма данни да се внесени в ТКЗС.

Видно от заявлението на Н. И. Г., за имотите от т. 1 до т. 6 е налице позоваване на разделителен протокол от 20.09.1950 г., а за останалите имоти - на разделителен протокол от 06.06.1956 г. От заключението от паритета по делото съдебно-техническа експертиза се установява наличието на пълна идентичност по местности и площи на заявените за възстановяване имоти с имотите по дял IV от двата разделителни протокола. В този смисъл към заявлението, съгласно изискването на чл. 12, ал. 1 от

ЗСПЗЗ са приложени доказателства за собственост на заявените имоти. От заключението на вещото лице се установява, че имотите се намират в местности от землището на [населено място], които са попадали в границите на имотите на ТКЗС и са възстановявани с план за земеразделяне. Този извод вещото лице е извело от факта, че с решение по протокол № 1037/30.03.1993 г. и по протокол № 1037/24.03.1999 г. на наследниците на Е. И. С. (която е една от страните по разделителните протоколи наред с Н. И. Г.) са възстановени имоти, които съставляват делбени части от същите имоти, делбените части от които са заявени от Н. И. Г. и не са признати за възстановени по т. 4 с площ 2,230 дка в местност Война, т. 6 с площ 0,790 дка в местност Г.; т. 9 с площ 1,100 дка в местност Вървището; т. 11 с площ 0,650 дка в местност Кр.блато; т. 12 с площ 0,350 дка в местност М..ливада; т. 13 с площ 0,320 дка в местност Столовете; т. 14 с площ 0,670 дка в местност Курия; т. 15 с площ 0,050 дка в местност Ср.Бустане. От вещото лице също така е установено, че с решение по протокол №361 от 09.02.1993 г. по заявление от С. З. И. е признато правото и определено за възстановяване правото на собственост върху земеделски земи с план за земеразделяне в местността М.. ливада, Балевица, Кория, Вървището с план за земеразделяне на наследниците на И. С. М..

По изложените съображения настоящият състав намира, че решението на Софийския районен съд не страда от визиранияте в касационната жалба пороци, представляващи касационни основания за отмяната му, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, на ответника, на основание чл. 143 от АПК, се дължат направените от него разноски. Доколкото оказаната правна помощ е на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата адвокатското възнаграждение следва да се присъди на пълномощника на ответника.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №[ЕИК] от 23.05.2023 г., постановено по адм. д. № 43348/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено решение по протокол №375/06.02.1993 г. на Поземлената комисия в община „Искър“ . на ОСЗ - П. в частта, в която е отказано да бъде признато на наследниците на Н. И. Г. правото на възстановяване на собствеността с план за земеразделяне на недвижими имоти под точки от 1 до т. 6, т. 9 и от точка 11 до точка 15 и е признато и определено за възстановяване правото на собственост на наследниците на Н. И. Г., бивш жител на [населено място], общ. П., обл. С. с план за земеразделяне върху земеделски земи с поредни номера по преписка по заявление вх. № 558/28.02.1992 г. от Н. И. Г. както следва:

- т. 1 с площ 1,220 дка в местност В.;
- т. 2 с площ 1,760 дка в местност Джуките;
- т. 3 с площ 0,820 дка в местност Война;
- т. 4 с площ 2,230 дка в местност Война;
- т. 5 с площ 1,970 дка в местност Г.;
- т. 6 с площ 0,790 дка в местност Г.;
- т. 9 с площ 1,100 дка в местност Вървището;

- т. 11 с площ 0,650 дка в местност Кр.блато;
- т. 12 с площ 0,350 дка в местност М..ливада;
- т. 13 с площ 0,320 дка в местност Столовете;
- т. 14 с площ 0,670 дка в местност Курия;
- т. 15 с площ 0,050 дка в местност Ср.Бустане.

ОСЪЖДА Общинската служба по земеделие „Източна“ към Областна дирекция „Земеделие“ - С. - град да заплати на адв. С. К. К. адвокатско възнаграждение в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.